

SYLABUS

Nazwa przedmiotu/modułu (zgodna z zatwierdzonym programem studiów na kierunku) Higiena i dobrostan koni			Liczba punktów ECTS 2
Nazwa przedmiotu/modułu w j. angielskim Hygiene and welfare of horses			
Jednostka(i) realizująca(e) przedmiot/moduł (instytut/katedra) Pracownia Hodowli Koni/ Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt			
Kierownik przedmiotu/modułu dr inż. Alicja Borowska			
Kierunek studiów weterynaria	Poziom Jednolite studia magisterskie	Profil praktyczny	Semestr III
W zakresie		Specjalizacja magisterska	
RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY (zajęcia zorganizowane i praca własna studenta)			
Forma studiów: stacjonarne		Forma studiów: niestacjonarne	
- wykłady	15	- wykłady	
- ćwiczenia	15	- ćwiczenia	
- praca własna studenta	20	- praca własna studenta	
Łączna liczba godzin: 50		Łączna liczba godzin:	
CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU			
Celem przedmiotu jest nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie: wpływu warunków utrzymania na zdrowie i użytkowość koni, metod pielęgnacji oraz higieny pomieszczeń. Poznanie podstawowych pojęć związanych z dobrostanem koni (z uwzględnieniem aspektów psychicznych i fizycznych) oraz zachowaniem zgodnym ze specyfiką gatunku. Znajomość kryteriów oceny dobrostanu: wskaźniki zootechniczne, weterynaryjne, produkcyjne i behawioralne.			
METODY DYDAKTYCZNE			
Wykłady i ćwiczenia audytoryjne z zastosowaniem środków audiowizualnych: prezentacja multimedialna oraz filmy dydaktyczne. Ćwiczenia seminaryjne – referaty studentów, dyskusja nad danym zagadnieniem. Ćwiczenia wyjazdowe - prezentacja systemów utrzymania oraz pielęgnacji koni.			
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU/MODUŁU			Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	E1 - Opisuje i ocenia warunki zapewniające dobrostan koni. E2 - Opisuje, interpretuje i ocenia warunki higieny i technologii produkcji a także posługuje się właściwymi aktami prawnymi regulującymi nadzór weterynaryjny. E3 - Wykazuje znajomość etogramu koni rozumie wpływ czynników środowiskowych na stan psychofizyczny koni.		WP_B.W09 WP_B.W15
Umiejętności	E4 - Ma świadomość konieczności maksymalnego wykorzystania umiejętności zawodowych, w celu podwyższania jakości opieki weterynaryjnej, dobrostanu koni. E5 - Bezpiecznie i humanitarnie postępuje ze zwierzętami oraz instruuje innych w tym zakresie. E6 - Ocenia właściwy stan odżywienia zwierzęcia oraz udziela porad w tym zakresie. E7 - Dokumentuje i korzysta ze zgromadzonych informacji związanych ze zdrowiem i dobrostanem, a w niektórych przypadkach również z produktywnością stada.		WP_B.U01 WP_B.U05
Kompetencje społeczne	E8 - Wykazuje odpowiedzialność za podejmowane decyzje wobec ludzi i zwierząt. E9 - Przestrzega zasad etycznych. E10 - Posiada nawyk ustawicznego pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności oraz posiada świadomość własnych ograniczeń.		WP_D.S01 WP_D.S02 WP_D.S06
Metody weryfikacji efektów uczenia się Ćwiczenia – kolokwium: pytania testowe i otwarte; referat (prezentacja); raport z wyjazdu terenowego. Wykłady - zaliczenie pisemne: pytania testowe i otwarte.			Symbole efektów przedmiotowych E1-E10

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Wykłady:

Pojęcie dobrostanu i regulacje prawne w zakresie dobrostanu zwierząt. Systemy utrzymania koni - standardy technologiczne i przepisy dotyczące warunków utrzymania koni. Budynki inwentarskie przeznaczone dla koni (konstrukcja budynku, wentylacja, wyposażenie). Higiena pomieszczeń, urządzeń oraz sprzętów dla koni. Wpływ środowiska na kształtowanie mikroklimatu w stajni - aspekty ochrony zdrowia koni. Użytkowanie koni a ochrona przyrody – znaczenie wypasu zwierząt dla kształtowania krajobrazu. Podstawowe zagadnienia dotyczące zachowania się koni oraz wpływu czynników środowiskowych na wystąpienie zaburzeń behawioralnych (narowy i nałogi). Przepisy dotyczące transportu koni.

Ćwiczenia:

Zabiegi pielęgnacyjne i profilaktyka koni. Zasady prewencji w stajniach. Podstawowe zasady żywienia koni. Czynniki wpływające na podatność koni na choroby - najczęstsze kontuzje i urazy. Użytkowanie a dobrostan koni - Kodeks dobrych praktyk w jeździectwie. Ocena dyskomfortu fizycznego i psychicznego konia – sportowca. Wybrane zabiegi zoofizjoterapeutyczne. Kompleksowa ocena dobrostanu koni w różnych systemach utrzymania.

Seminaria: omówienie przez studentów określonych przypadków – związanych z dobrostanem koni

Ćwiczenia terenowe: zapoznanie się z systemami utrzymania i zabiegami pielęgnacyjnymi koni oraz ocena dobrostanu w praktyce.

Formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu

Kolokwium – test + pytania otwarte.

Referat – prezentacja.

Raport z wyjazdu terenowego (zaliczenie).

Zaliczenie pisemne z wykładów (pytania testowe i otwarte).

Procentowy udział w końcowej ocenie
25%
15%
Z
60%

WYKAZ LITERATURY

Literatura obowiązkowa:

Chrzanowski Sz., Łojek A. Oleksiak S. 2013 Hodowla i użytkowanie koni, T.I, SGGW W-wa

Heuschman G. 2012 W poszukiwaniu równowagi, wyd. Świadome jeździectwo W-wa

Kolstrung R., Salmanowicz P., Stachurska A. 2004, Pielęgnacja i podkuwanie kopyt koni PWRiL, Warszawa

Kołacz R., Dobrzański Z. 2006, Higiena i dobrostan zwierząt gospodarskich. Wyd. AR Wrocław

Łojek J., Łojek A. 2013, Hodowla i użytkowanie koni, T.II SGGW W-wa

Meyer H, Coenen M. 2009, Żywienie koni, PWRiL sp. zoo

Palmer S. 2014, Masaż koni. wyd. Świadome jeździectwo W-wa

Pirkelmann i wsp. 2010, Hodowla koni – Organizacja stajni i żywienie. Wyd. RM

Pruchniewicz W. 2003, Akademia jeździecka, Wyd. Chaber PR W-wa

Saba L., Bis-Wencel H., Nowakowicz –Dąbek B. 2002, Ochrona zdrowia koni (wybrane zagadnienia), wydawnictwo A.R Lublin;

Zeitler-Feicht M. H. 2014, Zachowania Koni. wyd. Świadome jeździectwo W-wa

Zwoliński J. wyd. I 1972, II 1976, Hodowla koni, PWRiL, W-wa, (wznowienie 1980)

Literatura uzupełniająca:

Barker N., Braithwaite S. 2011, Bez kopyt nie ma konia. wyd. Świadome jeździectwo W-wa

Chachuła J., Chrzanowski Sz., Oleksiak J. 1984, Chów, hodowla i użytkowanie koni, SGGW AR Warszawa;

Gołąb J. 2012, Rząd doskonały, dobór dopasowanie, działanie, wyd. IPS, W-wa

Heuschmann G. 2007, Gdyby konie mogły krzyczeć, wyd. Akademia Jeździecka W-wa JiK KJ Lewada

Kaleta T. 2003, Zachowanie się zwierząt - zarys problematyki. Wyd SGGW W-wa

Sasimowski E., Budzyński M. 1981, Żywienie koni, PWRiL;

Prawocheński R. 1946, Hodowla koni (I i II tom), PWN W-wa (reprint 2011 PWRiL sp.zoo)

Pruski W. 1960, Hodowla koni (tom I) PWRiL, W-wa; (reprint 2007)

Pruski W., Grabowski J., Schuch S. 1963, Hodowla koni (tom II)

Periodyki:

Hodowca i Jeździec, Koń Polski, Świat Koni, Konie i Rumaki;